

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lacrimæ Orbis Universi, Post Primam Protoparentum
nostrorum E Paradiso Exulum culpam, exortæ, In
Universim Genus Humanum, traduce reatu propagatæ,
Ruptis animorum abyssis, Laxatis cordium fontibus, ...**

Schmucker, Mathias

Glacii, Anno 1689

Sacrificium Deo Spiritus contribulatus! Cor contritum & humilitatum Deus non despicias. Psalm. 50. S. Bernardus lib. de modo benè vivendi. Serm. X. De compunctione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38152

...niquitate contentes, quam qui in silvis cum tremore quotidie demon-
 strant videntur. Quapropter, nolite rapere, nolite fœne-
 horum vari, ut abundetis in superbia vitæ, sed divitiæ si afflu-
 re, nolite cor apponere, sed dispergite eas, ut humiles sitis,
 ut imitari valeatis illum, qui sequentibus se dicit: Ve-
 qui benedicti patris mei, possidete regnum, quod vobis
 O figuratum est ab origine mundi.

Sacrificium Deo Spiritus contribulatus!

Cor contritum & humilitatum Deus non despi-
 ciet. *Psalm. 50.*

*S. Bernardus lib. de modo benè vivendi, Serm.
 X. De compunctione.*

Compunctio cordis est humilitas mentis, veniens de
 recordatione peccati, & de timore iudicii. Illa
 compunctio est perfecta, quæ repellit à se omnem dele-
 cationem carnalium rerum; & toto studio mentis fi-
 git intentionem suam in contemplatione Dei. Dupli-
 cem esse compunctionem legimus, unam scilicet, quâ
 propter Deum anima cujusque servi Dei afficitur, id
 est, cum ad memoriam reducit mala quæ fecit. Alte-
 ram verò, cum suspirat propter desiderium æternæ vi-
 tæ. Quatuor modis compungitur mens iusti homi-
 nis: nempe memoriâ peccatorum, recordatione fu-
 erarum pœnarum, consideratione peregrinationis hu-
 manæ vitæ, desiderio supernæ patriæ, quatenus ad eam
 velit citò pervenire. Omnis peccator tunc se cogno-
 scit visitari à Domino, quando compungitur ad lacri-
 mas

mas. Nam & Petrus tunc fleuit, quando in eum
 stus respexit, sicut scriptum est: Et conversus
 nus respexit Petrum; qui statim egressus foras,
 amarè. Unde etiam Psalmista dicit: Respexit, &
 mota est, & contremuit terra. Tunc terra contremuit,
 scit, quando Peccator ad lacrimas commovetur.
 moneo igitur te (Anima) soror charissima, ut in ora-
 ne cum lacrimis ad memoriam reducas peccata tua,
 quia qui non habet cordis compunctionem, vel con-
 tionem, non habet mundam orationem. Soror
 in Christo amabilis, audi exempla sanctorum, qui
 compunctionem, & lacrimas apud Deum obtinuerunt
 veniam peccatorum suorum. Anna mater Sancti
 per compunctionem, & lacrimas meruit habere filium
 insuper obtinuit apud Deum prophetiæ donum.
 per compunctionem, & lacrimas obtinuit veniam peccati
 trati homicidii, atque adulterii. Sic enim audivit
 Prophetam: Non morieris, quia dominus transiit
 stulit peccatum tuum. Pater Tobias per compunc-
 tionem & lacrimas meruit accipere curationem
 citatis, & consolationem paupertatis. Sic enim
 dixit ei Raphaël Angelus, gaudium tibi semper
 & adjecit: Forti animo esto, in proximo est ut à
 cureris. Etiam Maria Magdalena per compunctionem
 & lacrimas meruit à Domino audire: Remittuntur
 peccata tua. Soror venerabilis, ideò exempla sanctorum
 rum proposui tibi, ut lacrimæ suavestibi sint. Bonum
 compunctio thesaurus est desiderabilis, & inenarrabile
 gaudium in mente hominis. Anima, quæ in oratione
 habet

eum habet compunctionem, proficit ad salutem. Vir for-
 tus non est minus laudabilis in luctu, quam in bello.
 Quia ergo post baptismum inquinavimus vitam, ba-
 ptizemur lacrimis conscientiam nostram. Ubi lacrimæ
 fuerint, ibi accenditur spiritualis ignis, qui illuminat se-
 creta mentis. Lacrimæ Pœnitentium pro baptismo
 reputantur apud Deum. Soror mihi in Christo dile-
 cta, si compunctionem secundum Deum habueris, bea-
 teris. Compunctio cordis, sanitas est animæ; com-
 punctio mentis illuminatio est animæ: quia tunc ani-
 ma illuminatur, quando ad lacrimas compungitur.
 Compunctio lacrimarum, remissio est peccatorum,
 quia tunc peccata dimittuntur, quando cum lacrimis
 ad memoriam reducuntur. Compunctio spiritum san-
 ctum reducit ad se; quia cum spiritu sancto mens visi-
 tur, statim homo peccata sua plorat. O frater mi,
 quæ sunt causæ nostri doloris, pro
 quibus in hac vita mortali ploramus? Propter pecca-
 ta nostra, & propter miseriam hujus mundi, ac pro-
 pter compassionem proximi, & propter dilectionem
 celestis præmii. Propter peccata flebat ille, qui dicebat:
 Lavabo per singulas noctes lectum meum; lacrimis meis
 stratum meum rigabo. Idem de miseriis hujus mundi
 dicebat; Heu mihi! quia incolatus meus
 prolongatus est: habitavi cum habitantibus Cedar,
 multum incola fuit anima mea. Dominus per com-
 passionem flevit super Lazarum, & super civitatem
 Hierusalem, dicens: Quia si cognovisses & tu. Etiam
 Paulus Apostolus, qui præcipit gaudere cum gaudenti-
 bus

bus, & flere cum flentibus, per compassionem dicitur & in a
 dicens: quis infirmatur, & ego non infirmor? *Castolos*
 dilectione cælestis præmii, plorabant justi dicentes: *cere:*
 Psalmista: Super flumina Babylonis illuc sedimus & *tum h*
 vimus, cum recordaremur tui Sion. Vita præ *rum h*
 Mors est: quia est plena miseriis, quod non est in *centes*
 tria, sed in via, nec est in domo, sed in exilio. *Inte accipe*
 mundo non sumus in nostra civitate, sed in peregrin *tem J*
 tione, sicut scriptum est: Non habemus hic mansio *pollis r*
 civitatem, sed futuram inquirimus. Ideo Soror *gere cu*
 lecta, moneo te, ut primò lugeas propter peccata *terni,*
 deinde propter miseriis hujus mundi, atque compo *turturis*
 nem proximi: ad postremum verò propter dilectio *alterum*
 Dei ac cælestis præmii. *Honestâ virgò, depre*
 Deum cum omni devotione, ut det tibi veram *spontar*
 compunctionem, & cordis contritionem. *Compunctio*
 Unigenitum Christum Dei filium fecit habere in se *boete c*
 cut Dominus ipse ait: Ego & Pater veniemus, & *scendit*
 eum, qui me diligit, mansionem faciemus. *Ubi luc*
 mæ abundant, ibi graves cogitationes non propinqu *turis,*
 & si aliquando appropinquant, ibi radices non habet *is, gen*
 Lacrimæ apud Deum semper nobis dant fiduciam *si spon*
 gniam. Soror in Christo amabilis mihi, audi vocem *os hab*
 JESU Christi sponsi tui dicentis: Surge amica mea *a, qu*
 veni per dilectionem: jam enim hyems transit, imbr *uris, fi*
 abiit, & recessit, flores apparuerunt in terra *igitur se*
 tempus putationis advenit, vox turturis audita est *lacrimis*
 terra nostra: hoc est, vox prædicantium Apostolorum *punctio*
 in Ecclesia. Turtur est avis castissima, quæ in excelsis *me inte*

em de & in arboribus semper nidificare vel morari solet; Apo-
 nor? stolos vel ceteros doctores significans, qui possunt di-
 centes; Nostri conversatio in cælis est, quæ & gemitum
 habet pro cantu; & significat ploratum sancto-
 rum, qui suos ad lamentum & fletum hortantur, di-
 centes; Miseri estote & lugete. Igitur, honesta Virgo,
 accipe exemplum hujus turturis, & luge propter amo-
 rem JESU Christi sponsi tui, quousque eum videre
 possis regnantem in solio regni sui. Melius est tibi lu-
 gere cum amore JESU Christi, quàm cum timore In-
 terni. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut turturis. Natura
 turturis est, ut si per occasionem perdiderit conjugem,
 alterum amplius non quærat. O sponsa Christi, assimi-
 lare & tu huic turturi, & præter IESUM Christum
 sponsum tuum, amatorem non quæras alterum. O
 sponsa Christi, esto similis turturi, & luge die, ac
 nocte cum desiderio IESU Christi sponsi tui, quia jam
 ascendit ad cælos, ut aliquando faciem illius videre me-
 rearis in dextera Patris. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut tur-
 turis. In genis solet esse verecundia. Soror venerabi-
 lis, genas habes turturis, si præ verecundia IESU Chri-
 sti sponsi tui nihil contra voluntatem illius facis. Ge-
 nas habes turturis, si cum amore & reverentia Christi
 genas illi displicent, postponis. Genas habes tur-
 turis, si præter Christum alterum amicum non diligis.
 Igitur soror charissima, indefinenter peccata tua cum
 lacrimis lava: quotidie lava tuas negligentias per com-
 punctionem & lacrimas. Transgressiones tui ordinis
 intermissione ablue cum lacrimis; & per lacrimas &

compunctionem acquire tibi tuorum remissionem peccatorum : per lacrimas, & crebra suspiria, acquire æterna gaudia. Plange iniquitates tuas. Mala lerum tuorum deplora. Mala quæ egisti, fletu commemora. Mœroris unda te irriget, compellat te plangere fluuius lacrimarum. Quæ gessisti pravè, fletibus dele : quæ illicitè commisit lacrimis ablue : Honesta Virgo, si peccata non ploraveris in hoc sæculo, quando dictura es Deo : Possidisti lacrimas meas in conspectu tuo? Charissima, si iniquitates tuas non fleveris in hac mortalitate, quæ dices: Fuerunt mihi lacrimæ meæ panes die ac nocte. Moneo igitur te sponsa Christi, ut in hac mortalitate, lugeas peccata tua, ut consolari merearis in caeli patria, sicut scriptum est; Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur.

7.
O Arida frons fontibus
 Et nullis uda guttis,
 Par Gelboanis montibus
 Lignore destitutis,
 Stillate fluctus tempora
 Sin-anci-put liquare,
 Mollescant frontis marmora,
 Et fluant velut mare.

2.
O si crines in flumina,
 Vertex eat in fontem,
 Fundantque mare lumina,
 Salum inundet frontem,

Non sistent fluctus palpebras,
 Nec littora procellas,
 Ingres manabunt scatebras
 Per orbium pupillas.

3.
 Non jugis unda sufficit,
 Quam flevis Heraclitus,
 Abyssos dolor respicit,
 Quas nullum stringat fluctus;

4. Ne
 Andromaches in vinculis
 Nil facit huc ploratus,
 Hic humor constans guttas
 Est udus Austri flatus.

4.

Nectū, cūi potus lacrimæ
Die, Noctæque cibus,
Cūi Dolor, tortor animæ
Cor hastis fixit tribus,

Debiti conscientia

Amore, & Pudore,
Rex, fletus abundantia
Pareris, nec dolore.

5.

Nec amatarum Magdalis
Fontana lacrimarum,
Cūi bina fluxit Cassalis
Per Phialas genarum,
Qua sponsi JESU eluit
Pedes amara luctu,
Et largo sinum perpluit
In meos questus fluctus.

6.

Quos Petra Petrus fleverat,
Inter eremi montes,
Et iugiter stillaverat
Ubertim salis fontes,
Ut genas instar vallium
Salearet unda rimas,
Cærorum non canalium
Hæc guttas æquat primas.

7.

Ime septeno flumine
Nilus totus inundet,
Qualis excedens limine
Ægyptum ut fecundet,

Aut torrens quem Aquarius
Verno voluit furore,
Cūm ventus afflat varius
Novo terras tepore.

8.

Cūm cataractæ nubibus
Cæli ruptis paterent,
Et è terrarum finibus
Moles aquæ scaterent,
Cūm orbem totū clauderent
Magnæ abyssi fontes,
Vastæq; summos plauderent
Balneæ super montes.

9.

Has pluvias, hæc flumina,
Hos optat maris æstus,
Oceani discrimina
In suos Dolor questus,
Enare in his fluctibus
Vult exul ex hoc Mundo
Solutus cum suis luctibus
In hoc salis profundo.

10.

Non palpebrarum littora
Arescant in arenas,
Sed nervi fiant æquora,
Pontus eat in venas,
Non Isthmus ullus terminet,
Aut fluxus, aut refluxus.
Donec cūm Fatum imminet,
Frons tota fiat buxus.

II. O

11.

Oter felices hospites,
Pontique inquilinos,
Natantes, latos, sospites
Fluctus inter marinos,
Neptuno, Glaucō, Doridi,
Palæmonique sortem
Invideo, & Najadi
Hanc udiregni Fortem. *

12.

Cur brachia perennibus
Aquis non colliquantur?
Cur artus cum Sirenibus
Salo non agitantur?
Infelix solus arceor,
Udūque vector nare;
Ceū faxeus prohibeor.
Ne fiam totus mare.

* Fertuna.

13.

Cæli, terræque numina
Sint lacus, rivi, fontes,
Nymphæ migrent in flumina
Et pressa ferant portes,
Sit mihi fas, ut diffuam
In fontes lacrimarum
Fronteque tota depluam
Oceanus aquarum,

14.

Me serò flentem Hesperus
Eous me videbit,
Gementem manè Phosphorus
Nimbofus inuidebit,
Orion undas, Plejades
Quas frontis eliquabunt
Et temporam Nereides,
Quas meis noxis dabunt.

LIBER